

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 92. Triginta Dialogi ab Ochino typis editi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

opposuissent: cum autem Magistratus optime nosset versatilem in Religione animum præfati Ochini, qui antea egit Capuccinum, postea Lutheramum, dein Calvinistam, Sacramentarium, Anabaptistam, Arianum, & denique illam, quam temporis vicissitudo deposcebat, sectam profitebatur, hinc Magistratus eidem Ecclesiæ suæ possessionem permittere renuebat, nisi prius Tigurinæ fidei professioni subscripsisset, quod tamen absque difficultate, non tamen sine perjurio præstabat.

§. XCII.

Triginta Dialogi ab Ochino typis editi.

Vix Ochinus in Ecclesiæ suæ possessionem admissus est, dum illico suos errores cum summa arrogantia prædicavit, librosque insulsis deliriis repletos typis edi curavit, quos inter merito recensentur triginta ejus Dialogi, qui Anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo secundo ejus jussu typis editi opinionibus absurdissimis scatent. Divisi sunt illi in duos libros, quorum primus octodecim Dialogos complectens de Missa, alter vero tractatus de Trinitate, pluribusque aliis materiis in idiomate latino conscriptis agit: porro primum librum Ochinus nuncupabat *Betfordiæ Comiti*, alterum vero *Philippo Nicæ*

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

Sandius in
Bibl. Antitr.
p. 4. 5.

Sæcul. XVI. Nicolao Radzivilo, atque in vigesimo primo dialogo differebat de Polygamia, quam licitam esse propugnat. Hoc opus ipsis etiam Hæreticis displicebat, unde illud ad Tigurinos Senatores deferretur, qui hanc accusationem tanti momenti esse censebant, ut cum omni solertia discuti mereretur; quocirca totus Senatus una omnes Ministros congregari jussit, ut ab eis exploraret, quæ demum agendi ratio circa hunc librum, ejusque Auctorem esset tenenda. Ministri illi mentem suam his verbis declarabant: „ Postquam relatum „ nobis fuerat, quod Ochinus quædam opera potius supprimenda prælo subjecerit, eum adeuntes hortabamur, ut „ promissi sui memor esset, vi cujus se „ nullum librum absque Synodi approbatione in lucem editurum spondisset: cum autem nobis innotuerit, quod „ ejus liber jam publicam lucem aspererit, apud illum conquesti sumus de „ contemptu, quo nostra monita vilipenderat: ille vero causabatur, quod tunc, „ dum prima vice fuerat admonitus, ejus liber jamjam sub prælo sudaverit: „ de cetero autem, prout palam asserere „ haud veremur, Ochinus sive Polygamiam impugnet, sive tueatur, semper „ tamen illam ab eo approbari manifeste „ apparet: insuper crebræ ad nos datæ „ sunt

„funt literæ, quibus contra ejus Dialo- Sæcul. XVI.
 „gos vehementer declamatur: totum A. C. 1562.
 „igitur hoc opus attendente mente pervol-
 „vemus. „ Interea cum hi Ministelli
 præfatos Dialogos examinarent, nullum
 non movebant lapidem, ut illorum Au-
 ctorem eo inducerent, quatenus errores
 suos in Dialogis contentos saltem ortho-
 doxe explicaret. Verum hi oleum, ope-
 ramque perdiderunt; quippe Ochinus
 sententiæ suæ pertinaciter insistebat.

§. XCIII.

*Ochinus propter suos Dialogos Tiguro
 ejectus.*

Itaque Senatus hujus hæretici contu- Sandius l. c.
 maciam a Ministris edoctus decretum Simler. in
 condebat hujus tenoris: „Cum Ochinus vita Bulin-
 „contra leges, ac Magistratus edicta li- geri p. 39.
 „brum vulgasset, cujus solum nomen Ec-
 „clesiæ, ac Reipublicæ horrore est, hinc
 „decernimus, ut quantocius illius Au-
 „ctor Tiguro, totaque illius ditione ex-
 „cedat. „ Paruit huic sententiæ Ochi-
 nus Anno salutis nostræ millesimo quin-
 gentesimo sexagesimo tertio.

§. XCIV.

Hi Dialogi a Castallione latine redditi.

Hosce Dialogos Castallio ex idiomate
 Italo-latine reddebat, eodemque an-
 no impensis Petri Cernæ hanc versionem
 Basileenfibus literis excudi curabat: qui-
 Hist. Eccles. Tom. XLV. D d d ni-